

Especials > FONS ÀUDIO

La línia de programes *Especials* acull propostes d'artistes i comissaris relacionats d'una manera o altra amb la programació del Museu i la Col·lecció MACBA. FONS ÀUDIO és una sèrie documental des de la qual artistes de la Col·lecció MACBA parlen en primera persona de la seva obra.

Continguts del PDF:

01. Sumari
02. Escaleta del programa
03. Obres de Jordi Colomer a la Col·lecció MACBA
04. Enllaços relacionats
05. Crèdits
06. Llicència

Producció: Lucrecia Dalt. Documentació i entrevista: Dolores Acebal.

FONS ÀUDIO #27

Jordi Colomer

Jordi Colomer (Barcelona, 1962) utilitza escultures, maquetes, vídeos, instal·lacions, fotografies, escenografies i accions per construir microrelats, d'arrel beckettina, en què s'analitzen les permutacions contínues entre l'esfera pública i la privada, entre la realitat i la ficció, entre els espais de l'art i els de la vida.

A FONS ÀUDIO # 27 Colomer reflexiona sobre els usos de l'escriptura, l'arquitectura i la representació, i ens ofereix un recorregut per les seves obres presents en la Col·lecció MACBA.

01. Sumari

Jordi Colomer va estudiar Art a l'Escola EINA, Història de l'Art a la Universitat Autònoma i Arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona. Tot això en el context de la Barcelona aperturista dels vuitanta.

Després d'una breu incursió en el camp de l'abstracció pictòrica, aviat va començar a experimentar amb les possibilitats d'una escultura que s'expandia cap a terrenys escenogràfics i arquitectònics. A aquest primer període es remunten peces com *24 Goldfish inacabats*, *Frase (Der Wachturm)* o *Como en casa* –totes del 1991–, una mena de trilogia involuntària que presenta un repertori crític d'objectes i situacions domesticoburgeses en vies d'extinció.

Aquests treballs ja posen de manifest una de les inquietuds constants en la trajectòria de Colomer: el qüestionament dels rols i els llocs que ocupa l'espectador dins d'àmbit expositiu i en relació amb les obres.

El lloc i els coses (1996), al seu torn, es presenta com un assaig escenogràfic sobre els vicis i virtuts del projecte arquitectònic racionalista i dels espais museístics.

Totes aquestes obres formen part d'una primera etapa que, estèticament, podríem descriure com a portadora d'un minimalisme molt físic, construït amb materials pobres, fràgils i estranyament quotidians.

A partir de 1996 Colomer comença a treballar amb el format vídeo, que li permet introduir la narració, la ficció i la figura humana. El 1997 presenta la seva primera videoinstal·lació en una sala de projecció construïda amb aquest propòsit dins del MACBA: *Simo* (1997) és un relat tragicoburlesc entorn de les paradoxals relacions que mantenim amb els objectes, i un pas més en la reflexió de Colomer sobre els límits i les propietats dels espais expositius.

A aquesta etapa de micronarracions cinematogràfiques pertanyen també obres com *Pianito* (1999), *Les Jumelles* (2001) o *Le Dortoir* (2002). És un període marcat pel treball en sets de rodatge molt elaborats, on el decorat determina del tot el comportament dels personatges.

Per això, a partir del 2001, Colomer sent la necessitat de fer sortir els seus *actors* al carrer perquè interactuïn amb la realitat i la contaminin de ficció. La investigació escenogràfica de l'artista s'obre així a l'espai urbà, on explora els diversos escenaris de la vida social (barris, carreteres, deserts, terrats, etc.). Aquesta fase de la seva producció està marcada per les obres-viatge i comprèn peces com *Anarchitektón* (2002-2004), un projecte itinerant a través de quatre grans ciutats globals (Barcelona, Bucarest, Brasília i Osaka), en el qual l'acció aïllada d'un personatge (Idroj Sanicne) condensa la reflexió sobre les possibilitats de supervivència poètica que ofereix l'urbs contemporània.

Altres peces d'aquest període són *NOFUTURE* (Le Havre, 2004), *Cinecito* (l'Havana, 2006), *En la Pampa* (desert d'Atacama, Xile, 2008) o *Avenida Ixtapaluca* (*Houses for Mexico*) (Mèxic, 2009).

[Jordi Colomer durant l'enregistrament de l'entrevista. Foto: Gemma Planel/MACBA, 2014]

Jordi Colomer ha realitzat escenografies teatrals per a obres de Joan Brossa, Samuel Beckett i Valère Novarina, així com per a una òpera de Robert Ashley. Actualment viu i treballa a cavall entre Barcelona i París.

Ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives de l'àmbit nacional i internacional, entre les quals podem destacar: *Prototips ideals* a l'Espai 10 de la Fundació Joan Miró, Barcelona (1986); *Gold-fishes* al Shedhalle Rote Fabrik, Zuric (1992); *Arabian Stars* a l'Espacio 1 del Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid (2005); *Jordi Colomer en el Jeu de Paume*, París (2008); o *Prohibido cantar / No Singing. Obra didáctica sobre la fundación de una ciudad paradisíaca* al Matadero Madrid, Madrid (2012).

02. Escaleta del programa

- 00:30** 1991: *Frage (Der Wachturm), Como en casa i 24 Goldfish inacabats*. Peces d'una escenografia domèstica.
- 04:02** *Alta comèdia* (1993) i el *Teatro Maravillas* (1995). Escenografies habitades. El transit de l'escenari a la ciutat.
- 06:00** *El lloc i les coses* (1996). La reinvençió de la maqueta arquitectònica.
- 07:32** *Simo* (1997). L'escultor: Sísif al *white cube*.
- 12:05** *Simo*. Els rols de l'espectador.
- 13:05** *Simo*. Simón, l'anacoreta del desert.
- 14:15** *Simo*. El burlesc, Beckett i el cinema mut.
- 15:36** Processos de creació col·lectius.
- 17:31** De *Le dotoir* (2002) a *Anarchitekton* (2002-2004)
- 19:22** *Anarchitekton*. Barcelona. Els límits de la ciutat.
- 20:23** *Anarchitekton*. Bucarest. Urbanisme i dictadura.
- 21:20** *Anarchitekton*. Brasília. L'altra utopia moderna.
- 22:17** *Anarchitekton*. Osaka. Darrera els neons.
- 22:32** *Anarchitekton*. Jordi Colomer versus Idroj Sanicne. De performers i artistes.
- 25:00** *Anarchitekton*. Precedents: *Père Coco y algunos objetos perdidos en 2001* (2002).
- 25:57** *Anarchitekton*. Les maquetes: una vida efímera.
- 28:56** *Anarchitekton*. Els personatges prenen el carrer.

03. Obres de Francesc Abad a la Col·lecció MACBA

Como en casa, 1991

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit Juana de Aizpuru
www.macba.cat/ca/como-en-casa-1464

Frage (Der Wachturm), 1991

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit Peter Meeker
www.macba.cat/ca/frase-der-wachturm-1244

24 Goldfish inacabats, 1991

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit Peter Meeker
www.macba.cat/ca/24-goldfish-inacabats-1243

Nueva geografía dorada para chicos y chicas / Jordi Colomer, 1995

Col·lecció MACBA. Centre d'Estudis i Documentació
www.macba.cat/ca/a03116

El lloc i les coses, 1996

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA
www.macba.cat/ca/el-lloc-i-les-coses-0199

Simo, 1997

Col·lecció MACBA. Consorci MACBA. Dipòsit particular
www.macba.cat/ca/el-lloc-i-les-coses-0199

Anarchitekton (Barcelona, Bucarest, Brasília, Osaka), 2002-2004

Col·lecció MACBA. Fundació MACBA
www.macba.cat/ca/anarchitekton-barcelona-bucarest-brasil-10saka-2464

La Ricarda, 2006
Col·lecció MACBA. Consorci MACBA
www.macba.cat/ca/la-ricarda-3643

04. Enllaços relacionats

Pàgina web de Jordi Colomer
www.jordicolomer.com

Entrevista a Jordi Colomer amb motiu de l'exposició *Prohibido cantar / No Singing* al Matadero Madrid (2012)
<http://vimeo.com/55517176>

«De Brecht a Eurovegas», article de Fietta Jarque a *El País* (16 de setembre de 2012)
http://cultura.elpais.com/cultura/2012/09/14/actualidad/1347639579_150031.html

Exposició *Jordi Colomer* al Jeu de Paume, París (2008-2009)
www.jeudepaume.org/index.php?idArt=541&lieu=1&page=article

Entrevista a Jordi Colomer amb motiu de l'exposició *Fuegogratis* al Laboratorio Arte Alameda, Mèxic DF (2009)
<http://vimeo.com/12895164>

05. Crèdits

Produït per Lucrecia Dalt. Veus: Lucrecia Dalt i Roc Jiménez de Cisneros.
Entrevista i documentació: Dolores Acebal. Enregistrat amb un micro Beyerdynamic MC 930, una gravadora Tascam DR-100 i editat amb Ableton Live.

06. Llicència

2014. Aquest podcast està llicenciat sota Creative Commons Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 Espanya (CC BY-NC-ND 3.0).